Dosarul nr.2-867/25
2-25100866-32-2-15072025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

Dispozitivul hotărârii pronunțat public la data 19 martie 2026 în or.Ialoveni.
Judecătoria Hîncești (sediul Ialoveni)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Svetlana Bîcu
Grefierul Svetlana Pavalachi

a examinat în ședință de judecată publică, desfășurată în limba română, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de avocatul***** în interesele ***** împotriva lui *****, intervenient accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru, Structura Teritorială de Asistență Socială Ialoveni privind stabilirea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere și a cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t:

1. La data de 15 iulie 2025, la Secția evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) a fost înregistrată chemare în judecată depusă de avocatul Cecan Fiodor în interesele ***** împotriva lui *****, intervenient accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru, Structura Teritorială de Asistență Socială Ialoveni privind stabilirea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere și a cheltuielilor de judecată, care a fost repartizată în mod automat-aleatoriu prin intermediul PIGD, judecătorului Svetlana Bîcu.

2. Prin încheierea din 22 iulie 2025, s-a dispus acceptarea în procedură contencioasă a cererii de chemare în judecată, fixarea ședinței de judecată pentru data de 11 decembrie 2025, orele 14:00 și înștiințarea participanților la proces.(f.d.34-35)

Argumentele participanților la proces.

3. În motivarea cererii de chemare în judecată, se menționează că reclamanta ***** a trăit în concubinaj cu ***** aproximativ din anul 2015. În cadrul relațiilor de concubinaj s-au născut copiii: *****, a.n*****și ***** a.n.*****. Viața în comun a eșuat de mai mult timp, însă din martie 2025 în relație s-au instalat mai frecvent certuri însoțite de violență verbală, psiho-emoțională și chiar fizică.

4. Concretizează că toate aceste acțiuni, s-au săvârșit peste hotarele RM unde ***** și ***** munceau. Prin urmare pârâtul, urmărind scopul de a se răzbuna, a venit în RM, a luat copiii de la *****, care avea calitate de custode asupra copiilor sus numiți și cu scopul de a-i incita împotriva mamei, privând-o pe ***** de dreptul de a comunica cu copiii, încălcând prevederile art.64 alin.(1)Codul familiei.

5. Mai mult ca atât, în perioada de la 13 mai, de când a fost emisă dispoziția de încetare a custodiei la cererea lui ***** și până la venirea lui ***** - 28 iunie, copiii aflându-se în grija tatălui, s-a constatat că aceștia erau deseori lăsați fără supraveghere, chiar și pe timpul nopții, alteori fără produse alimentare.

6. Totodată se menționează faptul că ***** a dorit iarăși să instituie custodie pe copii, cunoscând despre faptul că intenționează să plece înapoi peste hotarele țării atât ea cât și tatăl copiilor, însă, ***** contactat telefonic, s-a opus cu vehemență în a da acordul în acest sens atât

la solicitarea amiabilă a lui ***** cât și a avocatului-stagiar*****.

7. Prin urmare toate aceste acțiuni duc la concluzia că ***** folosește copiii ca pe un instrument de răzbunare împotriva lui *****, unde copiii au de suferit. În această ordine de idei reclamanta *****, înaintează prezenta cerere de chemare în judecată privitor la stabilirea domiciliului copiilor minori și încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori.

8. La moment, copiii *****, au viza de reședință la domiciliul tatălui în*****, însă de fapt locuiesc cu mătușa lui ***** în *****pe care a și desemnat-o în calitate de custode.

9. Tot în această localitate copiii sunt înmatriculați la școală și grădiniță. De menționat este faptul că pe parcursul anilor cât ***** și ***** s-au aflat la muncă peste hotarele țării, de copii au avut grijă fie mama sau mătușa lui *****. Prin urmare, ținând cont de interesul superior al copilului, consacrat de art.9 din Convenția cu privire la drepturile copilului din 20.11.1989, consideră necesar și oportun de a fi stabilit domiciliul acestora cu mama lor, *****, în *****.

10. Ținând cont de instabilitatea financiară din cuplul sus-numit și gestionarea incorectă a mijloacelor bănești pe care ***** îi adună, ***** a fost nevoită ca în ultimii aproximativ 2 ani să plece inclusiv și ea la muncă peste hotarele țării pentru a aduna surse financiare în scopul procurării unui domiciliu personal și permanent.

11. În tot acest timp, gestionarea cheltuielilor privind asigurarea copiilor cu toate necesare i-au revenit lui ***** de fapt, din considerentul că ***** nu a fost niciodată angajat în câmpul muncii pe teritoriul RM, și mereu este plecat în diferite țări la muncă. Astfel, se menționează că reclamanta nu cunoaște cu exactitate despre veniturile lui *****.

12. Conform informației Biroului Național de Statistică, valoarea minimului de existență media anuală pentru întreținerea copilului minor cu vârsta între 1-6 ani, în sate, pentru anul 2024 a constituit 2 306 MDL, iar pentru copii cu vârsta de 7-17 ani constituie 3 077 MDL.

13. Totodată, conform prevederilor Hotărârii Guvernului RM nr.845 din 18.12.2024, salariul mediu lunar pe economie a fost stabilit în cuantum de 16 100 lei.

14. Reieșind din datele reflectate mai sus, constată că cheltuielile pentru întreținerea unui copil minor sunt anual în continuă creștere, dar și cheltuielile suportate întru întreținerea și educarea copiilor minori Scripcaru Amedeia și Călin sunt considerabile, iar instanța urmează să țină cont de aceste circumstanțe la aprecierea cuantumului pensiei de întreținere, or conform prevederilor art.76 alin.(2) Codul familiei.

15. Astfel, ținând cont de cele expuse anterior, călăuzindu-se de prevederile art.74 alin.(3) și 76 alin.(1) Codul familiei, solicită instanței de a încasa din contul pârâtului în beneficiul reclamantei, a pensiei pentru întreținerea copiilor minori ***** în cuantum fix, în mărime de 7000 lei pentru fiecare copil, sumă pe care o considerăm rezonabilă și echitabilă speței în cauză.

16. Reieșind din cele expuse, călăuzindu-se inclusiv de recomandările Plenului Curții Supreme de Justiție reflectate în Hotărârea nr.4 din 15.04.2013 și în conformitate cu art.39 alin.(4), 166, 167 CPC, solicită:

- admiterea prezentei cereri de chemare în judecată;
- stabilirea domiciliului copiilor minori *****, cu mama *****, la domiciliul de fapt *****;
- încasarea din contul pârâtului *****, în beneficiul reclamantei ***** a pensiei alimentare de întreținere a copiilor minori *****, în mărime fixă de 7 000 lei pentru fiecare copil în parte, începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată;
- încasarea din contul pârâtului ***** în beneficiul lui ***** a cheltuielilor de judecare a pricinii ce constituie 10 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică acordată, 200 lei taxă de stat, 200 lei taxa de timbru, iar în total suma de 10 400 lei.

17. La data de 11 decembrie 2025, la adresa de email a instanței de judecată a parvenit referința nr.2814-I din 10 decembrie 2025, întocmită de Structura Teritorială de Asistență Socială Ialoveni, potrivit concluziei se indică: reieșind din circumstanțele stabilite și actele acumulate, dar și din faptul că mama împreună cu copiii nu locuiesc în circumscripția teritorială a raionului Ialoveni, solicitarea acesteia cu privire la stabilirea domiciliului copiilor minori ***** cu mama, consideră a fi lăsată la discreția instanței. (f.d.45)

18. În ședința de judecată, ***reprezentantul reclamantei, avocatul******** a susținut integral cererea de chemare în judecată depusă și a solicitat admiterea acesteia din motivele invocate.

19. ***Reprezentantul pârâtului *****, avocatul Dumitru Barbaroș***, în ședința de judecată a depus referință asupra cererii de chemare în judecată, prin care a exprimat poziția persoanei reprezentate și în care se menționează următoarele.

20. Reclamanta solicită încasarea unei pensii de întreținere în cuantum de 7 000 lei lunar pentru fiecare copil, fără a justifica în mod obiectiv depășirea semnificativă a minimului de existență stabilit oficial și că obligația de întreținere revine ambilor părinți.

21. Prin extrasul din MCabinet se dovedește faptul că pârâtul, conform datelor pentru perioada anilor 2021-2025, nu deține venituri; prin urmare, stabilirea pensiei de întreținere în cotă procentuală nu este posibilă, iar cuantumul solicitat este unul disproporționat de mare și ar afecta drepturile pârâtului.

22. Copilul minor *****, conform certificatului de naștere, este născut la data de 07.12.2016, având, în prezent, vârsta cuprinsă între 7 și 17 ani. Potrivit datelor statistice anexate la materialele cauzei, prezentate de către reclamant, minimul de existență pentru un copil cu vârsta cuprinsă între 7 și 17 ani constituie 3 077,6 lei. Aceeași informație este confirmată și de datele publicate pe site-ul oficial al Biroului Național de Statistică (statistica.md).

23. Conform legislației, obligația de întreținere revine ambilor părinți în mod egal, iar suma aferentă minimului de consum trebuie împărțită proporțional între aceștia. Respectiv 3 077,6 lei: 2 = 1.538,8 lei pentru fiecare părinte, nici într-un caz nu poate fi depășită nejustificativ această sumă.

24. Aceeași regulă se aplică și la stabilirea cuantumului pensiei de întreținere pentru copilul minor Scripcaru Amedeia. Conform certificatului de naștere, deja anexat la materialele cauzei, rezultă că aceasta este născută la data de 16 octombrie 2021, având, în prezent, vârsta cuprinsă între 1 și 6 ani. Potrivit datelor statistice anexate la materialele cauzei, prezentate de către reclamant, minimul de existență pentru un copil cu vârsta cuprinsă între 1 și 6 ani constituie 2 306,2 lei. Aceeași informație este confirmată și de datele publicate pe site-ul oficial al Biroului Național de Statistică (statistica.md).

25. Conform legislației, obligația de întreținere revine ambilor părinți în mod egal, iar suma aferentă minimului de consum trebuie împărțită proporțional între aceștia. Respectiv 2 306 lei : 2 = 1 153 lei pentru fiecare părinte, nici într-un caz nu poate fi depășită nejustificativ această sumă.

26. Partea pârâtă susține că raționamentul expus este confirmat și de următoarele circumstanțe de drept prevăzute la art.58 alin.(1), art.74 alin.(1) Codul familiei, art.18 alin.(1) Convenția internațională cu privire la drepturile copilului, art.18 alin.(1) din Legea privind drepturile copilului și în pct. 5 din Hotărârea explicativă a Curții Supreme de Justiție nr.4 din 15.04.2013 privind practica judiciară de soluționare de către instanțele judecătorești a cauzelor referitoare la încasarea pensiei de întreținere pentru copii și alți membri ai familiei.

27. În speță, reclamanta solicită încasarea unei pensii de întreținere în cuantum de 7 000 lei lunar pentru fiecare copil, fără a justifica în mod obiectiv depășirea semnificativă a minimului

de existență stabilit oficial și fără a lua în considerare lipsa veniturilor pârâtului. în acest sens, au anexat o confirmare privind lipsa veniturilor pârâtului pentru perioada anilor 2021-2025.

28. Conform principiului egalității obligațiilor parentale, această sumă urmează a fi suportată proporțional de ambii părinți, respectiv: 3 077,6 lei: 2 = 1 538,8 lei pentru fiecare părinte. Pentru copilul minor ***** născut la *****, cu vârsta între 1-6 ani, minimul de existență este de 2 306,2 lei. În mod similar, obligația se împarte între ambii părinți, revenind fiecăruia suma de aproximativ: 2 306 lei: 2 = 1 153 lei.

29. Solicitarea reclamantei de a stabili o pensie de întreținere de 7 000 lei pentru fiecare copil depășește în mod vădit minimul de existență, contravine principiului egalității obligațiilor părinților, transformă obligația legală comună într-o sarcină disproporționată exclusiv asupra pârâtului, fără probe privind necesități speciale ale copiilor sau capacitatea financiară sporită a acestuia.

30. Interesul superior al copilului nu poate fi interpretat izolat, prin ignorarea situației materiale a ambilor părinți și a obligației comune stabilite expres de lege. În lipsa unor probe certe privind necesități excepționale ale copiilor sau venituri extraordinare ale pârâtului, stabilirea unei pensii de întreținere peste nivelul minimului de existență și obligarea exclusivă a unui părinte la achitarea integrală a acesteia este nelegală, disproporționată și contrară normelor imperative ale dreptului familiei.

31. Respectiv, reprezentantul părții pârâte solicită respingerea solicitării reclamantei privind stabilirea pensiei de întreținere în cuantum fix de 7 000 lei pentru fiecare copil, ca fiind nejustificată și contrară legislației în vigoare, or la stabilirea pensiei de întreținere, instanța trebuie să țină cont și să pronunțe o hotărâre cu respectarea minimului de existență stabilit de Biroul Național de Statistică; principiului egalității obligațiilor parentale.

32. ***Reprezentantul intervenientului accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru, Structura Teritorială de Asistență Socială Ialoveni***, în ședința de judecată nu s-a prezentat prin referința depusă a solicitat examinarea cauzei în absența sa.(f.d.45).

Aprecierea instanței de judecată.

33. Audiind opinia participanților la proces, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spața, instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de avocatul***** în interesele ***** împotriva lui *****, intervenient accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru, Structura Teritorială de Asistență Socială Ialoveni privind stabilirea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere și a cheltuielilor de judecată, din considerentele ce succed.

34. Potrivit art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale*, iar conform art.130 Cod de procedură civilă, *instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficiența pentru soluționarea cauzei*.

35. Conform art.121 din Codul de procedură civilă, *instanța judecătorească reține spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru*

soluționarea justă a cazului, iar art.122 din Codul de procedură civilă prevede că, *circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor*.

36. În conformitate cu art.239 Cod de procedură civilă, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată.*

37. Potrivit art.240 alin.(1), (3) Cod de procedură civilă, *la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acțiunii. Instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant*.

38. Prin prisma art.6 CEDO şi art.241 Cod de procedură civilă, întru asigurarea legalității şi temeiniciei hotărârii, instanțele de judecată au obligația de a-şi motiva hotărârile, care trebuie să cuprindă circumstanțele cauzei, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, răspunsuri la argumentele părților şi legile de care s-a călăuzit instanța.

39. Aşadar, potrivit prevederilor art.2 alin.(3) Codul familie, *relațiile familiale sânt reglementate în conformitate cu următoarele principii: egalitate în drepturi a soților în familie, sprijin reciproc moral şi material, prioritate a educației copilului în familie, manifestare a grijii pentru întreținerea, educația şi apărarea drepturilor şi intereselor membrilor minori şi ale celor inapți de muncă ai familiei, soluționare, pe cale amiabilă, a tuturor problemelor vieții familiale, inadmisibilitate a amestecului deliberat în relațiile familiale, liber acces la apărarea, pe cale judecătorească, a drepturilor şi intereselor legitime ale membrilor familiei*.

Referitor la solicitarea avocatului** în interesele reclamantei ***** cu privire la stabilirea domiciliului copiilor minori cu mama, instanța de judecată o consideră întemeiată și o va admite din următoarele considerente.***

40. Din materialele cauzei reiese că, din viața comună ***** şi ***** au doi copii minori, fiul *****, a.n*****şi fiica ***** a.n.*****, fapt confirmat prin certificatele de naştere anexate (f.d.11,12).

41. Prin cererea de chemare în judecată, avocatul***** în interesele reclamantei ***** a solicitat stabilirea domiciliului copiilor minori fiul *****, a.n*****şi fiica ***** a.n.*****, cu mama *****.

42. În motivarea pretenției de stabilire a domiciliului copiilor minori se menționează că la moment, copiii *****, au viza de reședință la domiciliul tatălui în*****, însă de fapt locuiesc cu mătușa reclamantei ***** în sat.Micleşti r-nul Criuleni, pe care a și desemnat-o în calitate de custode. Tot în această localitate copiii sunt înmatriculați la școală și grădiniță, iar pe parcursul anilor cât ***** și ***** s-au aflat la muncă peste hotarele țării, de copii au avut grijă fie mama sau mătușa *****.

43. Conform art.63 din Codul familiei, *în cazul când părinții locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vârsta de 14 ani se determină prin acordul părinților. În cazul în care părinții locuiesc separat, copilul care a atins vârsta de 14 ani alege cu care dintre părinți vrea să locuiască. Dacă acesta refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul copilului se stabileşte prin acordul părinților. Dacă lipseşte acordul părinților cu privire la stabilirea domiciliului copilului, iar copilul care a împlinit vârsta de 14 ani refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul minorului se stabileşte de către instanța de judecată,*

ținând cont de interesele şi opinia copilului, în conformitate cu vârsta şi gradul său de maturitate. În acest caz, instanța judecătorească va lua în considerare ataşamentul copilului față de fiecare dintre părinți, față de frați şi surori, vârsta copilului, calitățile morale ale părinților, relațiile existente între fiecare părinte şi copil, posibilitățile părinților de a crea condiții adecvate pentru educația şi dezvoltarea copilului (îndeletnicirile şi regimul de lucru, condițiile de trai etc.) La determinarea domiciliului copilului minor, instanța judecătorească va cere şi avizul autorității tutelare teritoriale în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinți. În cazul în care lipseşte acordul părinților cu privire la stabilirea domiciliului copilului, până la stabilirea acestuia de către instanța de judecată, domiciliul copilului este considerat domiciliul părintelui cu care acesta locuieşte permanent. În cazul indicat la alin.(4), părintele care locuieşte separat de copil are dreptul să petreacă timpul cu copilul la domiciliul său, dacă aceasta nu contravine interesului superior al copilului, luându-se în considerație vârsta copilului, proximitatea domiciliului părintelui care locuieşte separat, frecventarea studiilor/participarea la activități extraşcolare, conform unui program stabilit de autoritatea tutelară teritorială.

44. Potrivit Declarației Universale a Drepturilor Omului, Convenția Organizațiilor Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului, cât şi din Constituția Republicii Moldova rezultă că interesul copilului este configurat de totalitatea drepturilor sale fundamentale, cum ar fi dreptul la integritate fizică şi psihică, dreptul la identitate, dreptul la liberă exprimare şi dreptul la libertatea de gândire, dreptul la protecția împotriva oricăror forme de violență, vătămare, abuz fizic sau mintal, abandon şi neglijență, dreptul la învățătură etc., drepturi la care trebuie să se raporteze acțiunile tuturor factorilor „ale căror responsabilități, generale, sectoriale ori specifice implică relația cu copilul – de la părinți la sistemul de învățământ, sistemul medical, societatea în ansamblul ei.

45. În acest sens, urmează a fi reținut că principiul interesului superior al copilului, reprezintă mesajul fundamental al Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, iar implementarea lui este o obligație de prim ordin pentru statele membre care au ratificat-o.

46. Conform art.3 alin.(1) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului, în toate acțiunile care privesc copiii, întreprinse de instituțiile de asistență socială publice sau private, de instanțele judecătorești, autoritățile administrative sau organele legislative, interesele copilului vor prevala.

47. La caz, instanța de judecată reține că, potrivit referinței nr.2814-I din 10 decembrie 2025 întocmit de către Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru, Structura Teritorială de Asistență Socială Ialoveni, s-a indicat că potrivit actului de evaluare a condițiilor de trai din 03.12.2025, tata ***** locuieşte în s.Dănceni, împreună ***** bunel. Condițiile locative sunt bune, locuința este dotată conform necesităților. Din declarațiile tatălui, la moment copiii ***** locuiesc la bunica pe linia maternă, în altă localitate. Reieşind din circumstanțele stabilite şi actele acumulate, dat şi de faptul că mama împreună cu copiii nu locuiesc în circumscripția teritorială a raionului Ialoveni, solicitarea acesteia cu privire al stabilirea domiciliului copiilor minori ***** cu mama, consideră a fi lăsată la discreția instanței. (f.d.45)

48. La fel, instanța de judecată reține că prin referința depusă de reprezentantul pârâtului *****, avocatul Dumitru Barbaroş, nu se afirmă dezacordul pe acest capăt de cerere, iar în ședința de judecată s-a susținut consimțământul pârâtului de stabilire a domiciliului copiilor minori cu mama

49. Aşadar, reieşind din cele menționate supra, de consensul dintre părți cu privire la

stabilirea domiciliului copiilor minori, ţinându-se cont de interesul superior al copiilor, de vârsta fragedă a acestora, ataşamentul faţă de fiecare dintre părinţi, dar şi posibilităţile părinţilor de a crea condiţii adecvate pentru educaţia şi dezvoltarea fizică, intelectuală şi spirituală, instanța de judecată consideră necesar de a stabili domiciliul copiilor minori *****, cu mama *****, iar tata *****, rămâne cu drepturi și obligații egale față de copil, indiferent de faptul dacă va locui împreună sau separat de el.

Referitor la solicitarea avocatului** în interesele reclamantei ***** privind încasarea pensiei de întreținere pentru copiii minori în sumă bănească fixă, instanța de judecată o va admite parțial din următoarele considerente.***

50. Din cererea de chemare în judecată, susținută de către avocatul***** în cadrul examinării cauzei, reiese că, s-a solicitat încasarea pensiei de întreținere de la ***** în beneficiul ***** pentru copiii minori *****, mărime fixă de 7 000 lei pentru fiecare copil în parte.

51. Potrivit art.58 alin.(1) din Codul familiei, *părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sânt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat.*

52. În condițiile art.74 din Codul familiei, *părinţii sânt obligaţi să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material. Modul de plată a pensiei de întreţinere se determină în baza unui contract încheiat între părinţi sau între părinţi şi copilul major inapt de muncă. Dacă lipseşte un atare contract şi părinţii nu participă la întreţinerea copiilor, pensia de întreţinere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinţi, a tutorelui copilului sau a autorităţii tutelare teritoriale*.

53. Conform art.75 alin. (1) și (2) Codul familiei, *pensia de întreţinere pentru copilul minor se încasează din salariul şi/sau din alte venituri ale părinţilor în mărime de 1/4 – pentru un copil, 1/3 – pentru 2 copii şi 1/2 – pentru 3 şi mai mulţi copii. Cuantumul cotelor stabilite la alin.(1) poate fi micşorat sau majorat de instanţa judecătorească, ţinându-se cont de starea materială şi familială a părinţilor, de alte circumstanţe importante*.

54. În conformitate cu prevederile art.76 din Codul familiei, *în cazurile când părintele care datorează întreţinere copilului său are un salariu şi/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primeşte salariu şi/sau alte venituri, total sau parţial, în natură, ori nu are un salariu şi/sau alte venituri, precum şi în alte cazuri când, din anumite motive, încasarea pensiei de întreţinere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanţial interesele uneia dintre părţi, instanţa judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreţinere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri conform art. 75. Cuantumul sumei băneşti fixe încasate în conformitate cu alin. (1) se determină de instanţa judecătorească, ţinându-se cont de starea materială şi familială a părţilor, de alte circumstanţe importante şi păstrându-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului*.

55. Instanța de judecată reține că starea materială a părintelui sau opinia sa față de cuantumul pensiei de întreținere, pe care urmează să o achite, nu este un factor esențial și primordial, deoarece acesta în orice circumstanțe este obligat să asigure întreținerea copiilor, necesară pentru o dezvoltare normală a acestuia.

56. La stabilirea cuantumului pensiei de întreținere, în orice caz, instanța ține cont în primul rând de dreptul copiilor de a beneficia de o întreținere corespunzătoare, precum și de interesele acestora.

57. În acest sens, conform art.18 alin.(1) din Legea privind drepturile copilului nr.338 din

15 decembrie 1994, ambii părinți, în egală măsură, sau persoanele subrogatorii legale poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală și socială a copilului, ținând cont în primul rând de interesele acestuia.

58. Totodată, art.18 alin.(1) al Convenției internaționale din 20 noiembrie 1989 cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, prevede că statele părți vor depune eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului potrivit căruia ambii părinți au o răspundere comună pentru creșterea şi dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creșterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinților săi, după caz, reprezentanților săi legali. Aceștia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

59. La fel, în art.27 alin.(2) din Convenție, care prevede că, părinților şi oricăror altor persoane care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților şi a mijloacelor lor financiare, condițiile de viață necesare dezvoltării copilului.

60. La caz, instanța de judecată menționează că prin referința depusă la cererea de chemare în judecată, cât și în ședința de judecată reprezentantul pârâtului *****, avocatul Dumitru Barbaroş, a susținut admiterea parțială a cerinței privind încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori în sumă bănească fixă, reieșind din datele Biroului Național de Statistică privind minimul de existență pentru întreținerea unui copil cu vârsta cuprinsă între 1-6 ani şi 7-17 ani, precum şi de veniturile obținute de pârât perioada anilor 2021-2025.

61. Instanța notează că potrivit art.2 al Legii nr.152 din 05 iulie 2012 cu privire la minimul de existență, minimul de existență este un indicator ce reprezintă mărimea valorică a volumului minim de consum al bunurilor materiale şi a serviciilor pentru satisfacerea necesităților principale, menținerea sănătății și pentru susținerea viabilității omului. Iar, conform art.3 al aceleiași Legi, mărimea minimului de existență include: mărimea valorică a coșului alimentar; cheltuielile pentru procurarea mărfurilor industriale şi pentru achitarea serviciilor prestate populației şi mărimea primelor şi a contribuțiilor obligatorii. Mărimea minimului de existență pentru o persoană se determină în lei pe fiecare lună.

62. Instanța de judecată menționează, că la încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor se va lua în considerare, informația Biroului Național de Statistică despre valoarea minimului de existență pentru un copil.

63. Astfel, potrivit informației Biroului National de Statistică, publicate pe site-ul www.statistica.md, media anuală pentru 2025, a minimului de existență pe categoriile de populație, pentru întreținerea unui copil cu vârsta cuprinsă între 1-6 ani, în sate, constituie suma de 2 393,3 lei, iar pentru un copil cu vârsta cuprinsă între 7-17 ani, este de 3 179,9 lei.

64. Valoarea de referință a minimului de existență pentru întreținerea copiilor minori s-a raportat la sate, reieșind din faptul că copiii minori *****, a.n*****și *****

65. Totodată, instanța de judecată reține că cuantumul stabilit de Biroul Național de Statistică este unul orientativ și nu obligatoriu. Or, această sumă reflectă minimul de existență, cheltuielile reale de întreținere a unui copil fiind mult mai mari. În această ordine de idei, instanța de judecată subliniază că, părinții sunt obligați să creeze copiilor condiții adecvate pentru creșterea și dezvoltarea acestora, atât fizică cât și psihologică, astfel încât întreținerea nu urmează a fi acordată doar la nivelul minimului de existență.

66. La fel, instanța de judecată va ține cont și de faptul că, s-a stabilit domiciliul copiilor minori cu mama, fiind domiciliați la educația permanentă acesteia, astfel se apreciază, că situația dată implică obligatoriu și inevitabil cheltuieli din partea mamei, începând cu întreținerea igienei casei în care cresc copii, achitarea serviciilor comunale și alte cheltuieli suplimentare legate de

întreținerea sănătății și igienei a copiilor.

67. În această ordine de idei, instanța relevă că, anume părintele care locuiește cu copilul minor este primul care cunoaște despre necesitățile acestuia, respectiv, este primul care asigură îndeplinirea lor.

68. Totodată, instanța de judecată în vederea admiterii parțiale a pretențiilor reclamantei va ține cont de creșterea între timp a coșului minim de consum pentru întreținerea copiilor de vârsta 1-6 ani şi 7-17 ani în anul 2025.

69. Prin urmare, având în vedere solicitarea părții reclamante şi a pârâtului de încasare a pensiei de întreținere a copiilor minori în sumă bănească fixă în conformitate cu art.76 Codul familiei, instanța de judecată în circumstanțele cauzei consideră rațională o astfel de modalitate de încasare a pensiei de întreține.

70. Cu referire la cuantumul pensiei de întreținere, instanța de judecată conchide ca fiind parțial justificată, or la caz reprezentantul părții pârâte a declarat şi probat că în perioada 2021-2025 pârâtul nu a obținut careva venituri, fiind dispus doar de a achita lunar o sumă de 1 750 lei pentru fiecare copil, menționând că muncește ocazional peste hotarele țării pentru perioade foarte scurte de timp.

71. Instanța de judecată consemnează că chiar şi în lipsa unor probe care să ateste nivelul real al veniturilor pârâtului sau existența unor împrejurări excepționale care să afecteze capacitatea lui de plată, aceasta nu poate constitui temei de diminuare a obligației legale de întreținere a copiilor minori.

72. Având în vedere aplicabilitatea directă a prevederilor Convenției cu privire la drepturile copilului care consacră principiul primordialității interesului superior al copilului în orice măsură sau acțiune care îl privește, inclusiv în ceea ce privește stabilirea contribuției părinților la întreținerea sa, instanța de judecată este obligată să interpreteze și să aplice normele interne în concordanță cu aceste standarde internaționale.

73. În speță, instanța de judecată relevă că deși situația financiară instabilă a pârâtului *****, ar pune în dificultate celălalt părinte în realizarea obligației comune de întreținere materială, suportarea cheltuielilor necesare pentru educarea şi dezvoltarea copiilor minori, totuși pretenția de încasare a pensiei de întreținere în sumă 7 000 lei lunar pentru fiecare copil este una nejustificată, or la caz partea reclamantă nu a probat suficient cheltuielile lunare pentru întreținerea copiilor minori în cuantumul pensiei de întreținere solicitat. Simpla raportare la datele Biroului Național de Statistică şi la salariul mediu lunar pe economie nu pot constitui indicatori pentru stabilirea pensiei de întreținere în cuantumul solicitat ca contribuție exclusivă din partea doar a unui părinte.

74. În context, instanța de judecată concluzionează asupra admiterii parțiale a pretenției de încasare a pensiei de întreținere în sumă bănească fixă în condițiile art.76 Codul familiei, ținându-se cont de starea materială a pârâtului, păstrându-se pe cât este posibil, nivelul de un trai decent al copiilor, necesitățile vitale la vârsta lor, pentru respectarea condițiilor unei vieți civilizate, având în vedere vârsta fragedă și în mod distinct va pune în evidență și faptul că suma pensiei de întreținere a copilului minor trebuie să fie reală şi necesară, totodată însă să nu fie în detrimentul celuilalt părinte.

75. Astfel, ținând cont de starea materială și familială a părților, minimul de existență actual și ocrotirea intereselor copilului, instanța de judecată va dispune încasarea de la ***** în beneficiul mamei – *****, a pensiei pentru întreținerea copiilor minori fiul *****, a.n***** și fiica ***** a.n*****, c/p *****, în sumă bănească fixă în mărime de 6 000 (șase mii) lei lunar, câte 3 000 (trei mii) lei pentru fiecare copil, începând cu data adresării în instanța de judecată –

15 iulie 2025 și până la atingerea majoratului copiilor minori.

76. Instanța de judecată consideră necesar de a explica părților că, potrivit art.110 Codul familiei, în cazul în care starea materială sau familială a uneia dintre părți s-a schimbat, instanța judecătorească, luând în considerare şi alte circumstanțe importante ale părților, este în drept, la cererea oricăreia dintre ele, să modifice cuantumul pensiei de întreținere (să-l mărească sau să-l micșoreze) sau să-l scutească pe debitorul întreținerii de plata acesteia.

Referitor la încasarea cheltuielilor de judecată și de asistență juridică.

77. Potrivit art.82 Codul de procedură civilă, *cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei*.

78. Partea reclamantă *****, în persoana avocatului***** a solicitat prin cererea de chemare în judecată, încasarea de la pârâtul ***** a cheltuielilor de judecare a pricinii ce constituie 10 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică acordată, 200 lei taxă de stat, 200 lei taxa de timbru, iar în total suma de 10 400 lei.

79. În acord cu prevederile art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă, *instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului*.

80. Reclamanta ***** a suportat cheltuieli în vederea achitării taxei de timbru în mărime de 200 lei conform notei de plată nr.00 2554 5897 1532 din 14 iulie 2025 și a taxei de stat în mărime de 200 lei conform notei de plată nr.00 1814 5896 5162 din 14 iulie 2025. (f.d.2,3)

81. În conformitate cu art.96 alin.(1) Cod de procedură civilă, *instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsură în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile*.

82. În ședința de judecată, reclamanta ***** a fost reprezentată de către avocatul***** conform mandatului avocațial seria MAS nr.090161 din 05 iulie 2025 (f.d.4), iar potrivit bonului de plată seria DAA nr.25573354 din 08.07.2025 a fost achitată plata pentru acordarea asistenței juridice în cuantum de 10 000 lei (f.d.19).

83. Pornind de la practica CEDO, cheltuielile pentru asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime.

84. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidențiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți-persoane juridice şi în alte cazuri stabilite de legislație; listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat şi orarul timpului aferent acestora (cu tariful și orarul).

85. Aici necesită a fi evidențiat că pentru a determina cuantumul compensației acordate și pentru a face o apreciere corectă, se va ține cont de: a) complexitatea cauzei; noutatea şi dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță; b) aportul avocatului la soluționarea cauzei; c) timpul şi munca depusă de avocat; d) aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența (cunoștințe tehnice speciale, cunoașterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.); e) faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; f) rezultatul obținut; g) restricțiile de timp impuse de client şi de circumstanțele cauzei; h) natura şi durata relației dintre avocat şi client; i) experiența, reputația şi abilitatea avocatului; j) justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; k) suma despăgubirilor pretinse în cauză; l)

alți factori, la discreția instanței.

86. În această ordine de idei, instanța de judecată relevă și jurisprudența Curţii Europene a Drepturilor Omului, care, fiind confruntată cu soluționarea cauzelor *Boicenco vs. Moldova* şi *SRL „Oferta Plus” vs. Moldova*, a rambursat societăților reclamante cheltuielile pentru asistența juridică, notând caracterul real, necesar şi rezonabil al sumelor solicitate prin raportare la complexitatea cauzei şi aportul considerabil al avocaților.

87. În esență, raportând cele descrise la dispozițiile normelor legale citate supra, instanța de judecată menționează că, solicitarea referitor la compensarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 10 000 lei este una parțial argumentată, or partea nu a prezentat un calcul desfășurat al cheltuielilor suportate în raport cu volumul de lucru efectuat în cauza civilă.

88. Respectiv instanța va dispune încasarea de la ***** în beneficiul ***** cu titlu de cheltuieli de judecată suma de 6 400 lei, care include taxa de timbru – 200 lei, taxa de stat – 200 lei și cheltuieli de asistență juridică – 6 000 lei.

89. Conform art.85 Cod de procedură civilă, *scutirile de taxa de stat şi/sau de taxa de timbru sunt prevăzute în pct.1 al anexei nr.2 la Legea taxei de stat nr.213/2023.*

90. Conform pct.1.1.2. al anexei nr.2 a Legii taxei de stat nr.213 din 31.07.2023 (*în vigoare din 01.01.2024*), *se scutesc de taxă de stat reclamanţii în acţiunile privind încasarea pensiei de întreținere.*

91. Conform art.87 alin.(1) lit.c) Cod de procedură civilă, *valoarea acțiunii se determină din suma totală a obligațiilor de plată pe un an - în acțiunile pentru plata pensiei de întreținere.*

92. În conformitate cu art.98 alin.(1) Cod de procedură civilă, *cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanța judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporțional părții admise din acțiune, dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.*

93. Astfel, reieșind din faptul că cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial, iar reclamanta *****, a fost scutită prin efectul legii la înaintarea acțiunii de la plata taxei de stat, instanța consideră necesar de a încasa de la pârâtul ***** în contul statului taxa de stat în mărime de 2 710 (două mii șapte sute zece,00) lei.

94. Prin urmare, apreciind obiectiv probele administrate în ansamblu și interconexiunea lor în conformitate cu prevederile art.130 Cod de procedură civilă, instanța de judecată concluzionează că cererea de chemare în judecată depusă de avocatul***** în interesele ***** împotriva lui *****, intervenient accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru, Structura Teritorială de Asistență Socială Ialoveni privind stabilirea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere și a cheltuielilor de judecată este parțial întemeiată și se va dispune admiterea parțială din motivele sus enunțate.

95. În conformitate cu prevederile art.58, art.63, art.74, art.76 Codul familiei, art.87, art.94, art.236, art.238-241 Codul de procedură civilă, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Cecan Fiodor în interesele ***** împotriva lui *****, intervenient accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru, Structura Teritorială de Asistență Socială Ialoveni privind stabilirea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere și a cheltuielilor de judecată.

Domiciliul copiilor minori fiul *****, a.n.***** și fiica ***** a.n.*****, c/p ***** se stabilește cu mama *****, a.n.*****.

Se încasează de la *****, a.n.*****, domiciliat în **********în beneficiul *****, a.n.*****, domiciliată *****, pensie de întreținere pentru copiii minori fiul *****, a.n.***** și fiica ***** a.n.*****, c/p *****, în sumă bănească fixă în mărime de 6 000 (șase mii) lei lunar, câte 3 000 (trei mii) lei pentru fiecare copil, începând cu data adresării în instanța de judecată – 15 iulie 2025 și până la atingerea majoratului copiilor minori.

Se încasează de la *****, a.n.*****, domiciliat **********în contul statului taxa de stat în mărime de 2 710 (două mii șapte sute zece,00) lei.

Se încasează de la *****, a.n.*****, domiciliat **********în beneficiul *****, a.n.*****, domiciliată în *****i, cheltuieli de judecată în mărime - 6 400 lei (taxa de timbru – 200 lei, taxa de stat – 200 și cheltuieli de asistență juridică - 6 000 lei).

În rest cererea de chemare în judecată se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea în partea încasării pensiei de întreținere se execută imediat.

Prin prisma art.256 alin.(1^1) Cod de procedură civilă, se acordă pârâtului *****, un termen de 15 zile de la pronunțare pentru executare benevolă a acestei hotărâri în partea ce ține de încasarea pensiei de întreținere.

Hotărârea judecătorească în partea încasării cheltuielilor de judecată se execută benevol, în modul stabilit de lege, în termen de 15 zile după ce rămâne definitivă, în caz contrar după expirarea acestui termen, creditorul poate solicita executarea silită în condițiile Codului de executare.

Se explică părților că instanța va întocmi hotărârea integrală dacă în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii vor solicita în mod expres acest lucru, termenul de 30 de zile fiind unul de decădere, sau în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii vor depune cerere de apel.

Hotărârea cu drept de apel, la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni).

Președintele ședinței,
judecătorul **Svetlana Bîcu**